

ΓΡΑΠΤΕΣ ΑΠΟΛΥΤΗΡΙΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΙΟΥΝΙΟΥ 2012

ΘΕΜΑ : ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ : 8.6.2012

ΤΑΞΗ : Γ΄

ΧΡΟΝΟΣ : 2 ΩΡΕΣ (7.45 – 9.45)

ΣΕΛΙΔΕΣ : 5

ΟΔΗΓΙΕΣ: 1. Να γράψετε όλα τα στοιχεία σας στα φύλλα εξέτασης (ονοματεπώνυμο, τμήμα, αριθμό).

2. Να γράψετε όλες τις απαντήσεις στα φύλλα εξέτασης.

Το εξεταστικό δοκίμιο αποτελείται από τρία (3) μέρη. Να απαντήσετε σε όλα τα μέρη και σε όλα τα ερωτήματα.

ΜΕΡΟΣ Α΄: ΓΛΩΣΣΑ

(ΜΟΝΑΔΕΣ 6)

Πολυγλωσσία, ή αλλιώς, μάθε παιδί μου γλώσσες! (Διασκευή)

Αναπόσπαστο κομμάτι της εκπαίδευσής μας είναι η γνώση μίας τουλάχιστον ξένης γλώσσας. Τα Αγγλικά πλέον θεωρούνται δεδομένα παντού, ακόμα και μέσα στο σπίτι μας «Τι μου ζητάει εδώ; Na πατήσω yes ή cancel!;»- πόσες φορές σας έχει συμβεί κάποιος προβληματισμένος μπροστά σε μία οθόνη υπολογιστή να σας κάνει αυτήν την ερώτηση.

Από μικρή ηλικία τα παιδιά ξεκινούν να μαθαίνουν ξένες γλώσσες, προκειμένου να αποκτήσουν την πολυπόθητη πιστοποίηση, που θα τους ανοίξει πόρτες στο μέλλον, τόσο ακαδημαϊκές όσο και επαγγελματικές. Σχετικά με το θέμα των ξένων γλωσσών, μιλάμε συνήθως για τη δημόσια και την ιδιωτική εκπαίδευση, τα φροντιστήρια, τα ιδιαίτερα μαθήματα, την εμπορευματοποίηση της παιδείας και όλα τα κακώς κείμενα της γλωσσικής εκπαίδευσης.

Υπάρχουν όμως και άλλες διαστάσεις στο θέμα που αξίζει να προσέξουμε, και μία από αυτές έχει να κάνει ακριβώς με το φαινόμενο της πολυγλωσσίας, της ικανότητας δηλαδή να κατανοούμε και να μιλάμε, πέρα από τη μητρική μας, περισσότερες από μία ξένες γλώσσες. Πλέον αντιλαμβανόμαστε την ανάγκη να γνωρίζουμε πιστοποιημένα και δεύτερη ξένη γλώσσα εκτός από την Αγγλική. Ο ανταγωνισμός είναι μεγάλος, τόσο στα πανεπιστήμια όσο και στον επαγγελματικό χώρο. Με την καταγεγραμμένη ανεργία να ξεπερνά το 20%, ο τωρινός φοιτητής δε θα χρειάζεται μόνο το πτυχίο του για να βρει δουλειά, αλλά και το διαβατήριό του, προκειμένου να βρει δουλειά όχι στην Ελλάδα, αλλά στο εξωτερικό. Έτσι λοιπόν μπαίνουμε, ή μας βάζουν, στο...χορό της πολυγλωσσίας.

Το φαινόμενο αυτό βέβαια, δεν περιορίζεται μόνο στην Ελλάδα. Η Ευρωπαϊκή Ένωση, από τις αρχές της προηγούμενης δεκαετίας, έχει αρχίσει να οργανώνεται περισσότερο προκειμένου να βάλει σε μία τάξη το θέμα των γλωσσών με στόχο την προώθηση τόσο της εκμάθησης πολλών ευρωπαϊκών γλωσσών αλλά και της γλωσσικής ποικιλότητας. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τις γλώσσες αναγνωρίζει την ανάγκη της πολυγλωσσίας λόγω της αυξανόμενης κινητικότητας των Ευρωπαίων πολιτών είτε για σπουδές είτε για εύρεση εργασίας στο εξωτερικό.

Η πολυγλωσσία όμως δεν είναι μόνο απαραίτητη για μας και τα παιδιά μας όσον αφορά στην επαγγελματική αποκατάσταση και την επικοινωνία μέσα στα πλαίσια της παγκοσμιοποίησης. Η ικανότητα να κατανοούμε και να μιλάμε παραπάνω από μία ξένες γλώσσες ωφελεί κατά πολύ τις γνωστικές λειτουργίες του εγκεφάλου όπως δείχνουν πρόσφατες έρευνες : ενισχυμένη μαθησιακή ικανότητα σε όλους τους τομείς, νοητική ευελιξία, περισσότερο περίπλοκη και δημιουργική σκέψη, αυξημένες διαπροσωπικές και επικοινωνιακές δεξιότητες, δυνατή μνήμη, ακόμα και αντίσταση του εγκεφάλου στην αναπόφευκτη νοητική φθορά με το χρόνο (άνοια, και νόσος Αλτσχάιμερ).

Με αυτή τη σύντομη αναφορά σε κάποια από τα γνωστικά οφέλη της πολυγλωσσίας θέλω απλά να δείξω ότι η εκμάθηση ξένων γλωσσών δεν είναι μόνο το χαρτί που θα πάρουμε στο τέλος των σπουδών μας. Ναι, θα μας ανοίξει απαραίτητες πόρτες στο μέλλον. Πέρα από αυτό όμως, θα μας ανοίξει παράθυρα σε άλλες χώρες και κουλτούρες και θα ανοίξει και το μυαλό μας. Όπως είπε και ο Βίκτωρ Ουγκώ, «ο άνθρωπος που δε γνωρίζει ξένες γλώσσες, αναπόφευκτα έχει ελλείψεις στον τρόπο σκέψης του, εκτός κι αν πρόκειται για ιδιοφυία.»

Με άλλα λόγια, μαθαίνουμε ξένες γλώσσες, όπως λέμε οι γονείς και οι δάσκαλοι, πραγματικά για το καλό μας!

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Τι ορίζει ως πολυγλωσσία η συγγραφέας ; (μον.0,5)
2. Ποια είναι τα οφέλη της πολυγλωσσίας σύμφωνα με το κείμενο; Να γράψετε τουλάχιστον (6) έξι. (μον.1,5)
3. Να εντοπίσετε και να γράψετε τα δομικά στοιχεία της τρίτης (3^{ης}) παραγράφου.
α. Θεματική πρόταση
β. Λεπτομέρειες (από πού μέχρι πού)
γ. Κατακλείδα (μον.0,75)
4. Να γράψετε έναν πλαγιότιτλο για την τέταρτη (4^η) παράγραφο. (μον.0,25)
5. Τι μου ζητάει εδώ; Η πιο πάνω ερωτηματική πρόταση βρίσκεται στο κείμενο. Να τη χαρακτηρίσετε
α. ως προς τη διατύπωση (ευθεία ή πλάγια)
β. ως προς το είδος της απάντησης που επιδέχεται (ολικής άγνοιας ή μερικής άγνοιας). (μον.0,5)
6. Να αναγνωρίσετε **το είδος και το συντακτικό ρόλο** των δευτερευουσών προτάσεων που είναι υπογραμμισμένες στο κείμενο. (μον.1,5)
α)να γνωρίζουμε πιστοποιημένα και δεύτερη ξένη γλώσσα εκτός από την Αγγλική.
β)για να βρει δουλειά.
γ) ότι η εκμάθηση ξένων γλωσσών δεν είναι μόνο το χατίρι.
7. Οι λέξεις **Αγγλικά** και **γλώσσας** είναι πολύσημες. Να σχηματίσετε μια πρόταση με κάθε λέξη ,ώστε να φαίνεται η διαφορετική σημασία της από αυτήν που έχει στο κείμενο. (μον.0,40)
8. Στο κείμενο υπάρχουν οι λέξεις **χώρες** και **μαθήματα**. Γράψτε τρία υπώνυμα για καθεμιά από αυτές τις λέξεις. (μον.0,60)

ΜΕΡΟΣ Β΄ : ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΚΟΥ ΛΟΓΟΥ

(ΜΟΝΑΔΕΣ 8)

Οι μαθητές στις μέρες μας μαθαίνουν τουλάχιστον μία δύο ξένες γλώσσες. Θεωρείτε ότι θα τους χρειαστούν στη ζωή τους; Να γράψετε για την εφημερίδα του σχολείου σας ένα κείμενο 250-300 λέξεων, στο οποίο θα εξηγήτε τους λόγους για τους οποίους είναι απαραίτητη η γνώση μίας ή και δύο ξένων γλωσσών στο σύγχρονο νέο.

ΜΕΡΟΣ Γ: ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

(ΜΟΝΑΔΕΣ 6)

ΚΕΙΜΕΝΟ Α΄ : Ερωτόκριτος , Βιτσέντσος Κορνάρος

ΒΑΣΙΛΙΑΣ

- 920 του λέγει ο ρήγας: «Πήγαινε και φύγε από κοντά μου!
Πώς εβουλήθης κι είπες το, λωλέ, μισαφορμάρη,*
γυναίκα του ο Ερωτόκριτος την Αρετή να πάρει;
Φύγε το γληρορότερο και πλιο* σου μην πατήσεις
εις την αυλή του παλατιού και κακοθανάτισεις.
- 925 Γιατί σε βλέπω ανήμπορο, γιαύτος* δε σε ξορίζω,
μα ο γιος σου μην πατήσει πλιο σ' τσι τόπους οπ' ορίζω.
Τέσσερις μέρες κι όχι πλια* του δίδω να μισέψει,*
τόπους μακρούς κι αδιάβατους ας πάγει να γυρέψει
και μην πατήσει ώστε να ζω στα μέρη τα δικά μου,
- 930 αλλιώς του δίδω θάνατο για χάρισμα του γάμου.
Κι εκείνο που αποκότησες κι είπες τούτη την ώρα
μη γρoικηθεί,* μην ακουστεί σ' άλλο εδεπά* στη χώρα
και κάμω πράμαν εις εσέ οπού να μη σ' αρέσει,
να τρέμου όσοι τ' ακούσουνε κι εκείνοι οπού το λέσι.
- 935 Δε θέλω πλιο να σου μιλώ· στο ρήγα δεν τυχαίνει
τα τόσα να πολυμιλεί· κι απόβγαλ' τον* να πηαίνει».

*λωλέ, μισαφορμάρη: παλαβέ, μισότρελε *πλιο: στο εξής *γιαύτος: γι' αυτό
*πλια: περισσότερο *να μισέψει: να φύγει *γρoικηθεί: ακουστεί *εδεπά: εδώ
*απόβγαλ' τον: διώξε τον

Ερωτήσεις

1. α) Σε ποιον απευθύνει τα λόγια του ο βασιλιάς; (μον.0.25)
β) Πώς αντιδρά ο βασιλιάς στην πρόταση γάμου του Ερωτόκριτου και γιατί; (μον.1)

ΚΕΙΜΕΝΟ Β΄: Πρώτες ενθυμήσεις, Πηνελόπη Δέλτα

Θυμούμαι μια μέρα , ένα μεσημέρι (ήμουν κάπου 9-10 ετών;) ένας στρειδάς άνοιγε στρείδια στην πίσω πόρτα του σπιτιού μας (στο καινούριο δικό μας σπίτι) και ο πατέρας έτρωγε μερικά , και όλο άνοιγε στρείδια ο στρειδάς και τ' αράδιαζε στην πιατέλα για το τραπέζι, και διάλεγε κανένα ο πατέρας και το έτρωγε. Και αφού γέμισε η πιατέλα, τα μέτρησε ο πατέρας, μέτρησε πόσα είχε φάγει και του τα πλήρωσε έξι γροσάκια τη δωδεκάδα, αντί τέσσερα που τα πλήρωναν άλλη φορά.

« Είναι μεγάλα και πολύ φρέσκα», είπε ανεβαίνοντας την πίσω σκάλα προς την τραπεζαρία. Ο στρειδάς είχε ευχαριστήσει μ' ένα χαμόγελο που πήγαινε ως τ' αυτιά του, χτυπώντας καρδιά και μέτωπο επανειλημμένως.

« Τον πλήρωσες;», ρώτησε η μητέρα, σαν μπήκαμε στην τραπεζαρία.

« Ναι».

« Πόσες δωδεκάδες;»

« Τόσες». Και της είπε.

« Και πόσα τα πλήρωσες;»

« Έξι γροσάκια τη δωδεκάδα».

« Καημένε Μανόλη! Τέσσερα είναι η τιμή τους».

« Είναι μεγάλα και πολύ φρέσκα».

« Άσχημα έκανες! Πολύ άσχημα! Έτσι τον κακομαθαίνεις, και θα γυρεύει στο μέλλον πάντα έξι γρόσια!»

« Ωχ, καημένη γυναίκα! Πώς θα ζήσει και αυτός, αν δεν πληρώσεις τον κόπο του και τον καιρό του;», καλόβουλα είπε ο πατέρας.

Ο λόγος αυτός ήταν ένας σταθμός στη ζωή μου. Ως τότε δεν είχα σκεφθεί, παζαρεύοντας, όπως τύχαινε συχνά, για χόρτα και άλλα, παρά πώς να κάνω την οικονομία του σπιτιού και να κάνω τα καλά μου, να κόψω το γροσάκι του πωλητή που χτυπούσε την πόρτα. Πρώτη φορά είδα και την άλλη μεριά του προβλήματος, πως κοντά στην οικονομία μας στέκουνταν και για τον άλλο η ανάγκη να ζήσει, να βγάλει το ψωμί του, να πληρωθεί η εργασία του κατά την αξία της.

Και λάτρεψα τον πατέρα μου σαν κάτι ανώτερο. Δεν τον πλησίαζα όμως. Δεν τον αγαπούσα με τρυφερότητα. Έστεκε πολύ μακριά μας, θεότης απρόσιτος, μα θεότης.

Ερωτήσεις

1. α) Γιατί είναι σημαντικό για την αφηγήτρια το περιστατικό με τα στρείδια; (μον.0,75)
β) Τι έμαθε η αφηγήτρια από αυτό; (μον.0,75)
2. Τι έκανε τον πατέρα να φαντάζει στα μάτια της κόρης του σαν «θεότης»; (μον.0,75)

ΚΕΙΜΕΝΟ Γ΄: Τα Ζα, Στρατή Μυριβήλη

Τα ζα στον πόλεμο! Σήμερα από το πρωί συλλογιούμαι μόνο αυτό. Καλά εμείς οι άνθρωποι. Έχουμε τα συμφέρα μας, τις ιδεολογίες μας, τις λόξεις μας, τις μεγαλομανίες και τους ενθουσιασμούς μας. Απ' όλα αυτά μαγειρεύεται περίφημα ο πόλεμος. Έχουμε και τις πονηριές μας, για να γλιτώνουμε σαν δούμε τα ζόρικα. Τ' αμπριά μας, τα νοσοκομεία, ακόμα και τις λιποταξίες. Όμως τα αγαθά τα ζα που τα επιστρατεύουμε να κάμουν μαζί μας πόλεμο;

Θαρρώ πως, όταν καμιά φορά οι άνθρωποι βγάλουν από μέσα τους την επιληψία του ομαδικού σκοτωμού, θα 'χουν όλο το δίκιο να ντρέπονται σ' όλη τους τη ζωή και μόνο γι αυτό: που τραβήξαν και τ' αθώα τα ζα στον πόλεμο. Στοχάζομαι πως κάποτε θα είναι ένα απ' τα πιο μαύρα σημάδια της Ιστορίας των Ανθρώπων. [...]

Σε λίγο η λαγκαδιά βόγγησε βαριά από μια σειρά εκρήξεις και σουβλερές σφυριξίες. Ήταν ένα σωστό μακελειό αθώων. Τα ζα ξεκοιλιάστηκαν, σφάχτηκαν πάνω στο τρυφερό χορτάρι, αγκρισμένα μέσα στο μεθύσι της γεννητικής τους χαράς. Ψοφούσαν και αναστέναζαν σαν άνθρωποι. Πέφτανε χάμου και ξεψυχούσαν σιγά σιγά, γύριζαν το λαιμό κοιτάζοντας λυπητερά τα εντόσθιά τους, που σάλευαν σαν κοκκινωπά φίδια ανάμεσα στα πόδια τους. Κουνούσαν απάνω- κάτω τα χοντρά τους κεφάλια δίχως να καταλαβαίνουν τίποτα. Ανατρίχιαζαν, τρέμανε τα ρουθούνια τους, ανοίγανε τα πλατιά χείλια ξεσκεπάζοντας τα δόντια τους και σερνόντανε με τσακισμένα πόδια. Πεθαίνανε στο τέλος βρέχοντας τα λουλούδια με το αίμα τους, και τα μεγάλα μάτια τους ήταν γεμάτα απορίες και πόνους. Ένα γαϊδουράκι με τσακισμένη τη ραχοκοκαλιά χαμόσερνε καμιά δεκαπενταριά μέτρα το κορμί του, ακουμπώντας μόνο στα μπροστινά πόδια. Κατόπι αναδιπλώθηκε, γύρισε το κεφάλι προς τη μεγάλη λαβωματιά του κι αγκομαχούσε πολλήν ώρα ώσπου να παραδώσει.

Ερωτήσεις

1. Ο συγγραφέας συγκρίνει την τύχη των ανθρώπων και των ζώων στις πολεμικές επιχειρήσεις. Ποιους θεωρεί πιο αδικημένους και γιατί; (μον.1)
2. Τι πετυχαίνει ο συγγραφέας με την αδρή περιγραφή της εξόντωσης των ζώων; (μον.0,5)

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟ

« ΛΩΞΑΝΤΡΑ», Μαρία Ιορδανίδου.

Πολλά χρόνια πέρασαν ως που να κάνει δικό της παιδί η Λωξάντρα. Καημό το είχε, παράπονο. Μεγάλο παράπονο. Μπρέ στην Αγιά- Βλαχέρνα έταξε λαμπάδα, μπρέ στον Αι- Θαράπη καντήλα ασημένια ... τίποτα. Μπρέ στα ζεστά μάρμαρα του λουτρού πήγαινε και κάθονταν γυμνή για να ανοίξει η μήτρα της και να συλλάβει Τίποτα.

Και ο Δημητρός να χαίρεται και να της λέει μπράβο! Πρώτα, λέει. Θα ξετινάξεις τα ορφανά κ ύστερα θα κάνεις δικό σου. Κύριε ελέησον. Καλέ αυτά τα πράγματα με παραγγελία γίνονται; Έξι χρόνια παντρεμένη γυναίκα, για να μην κάνει παιδί, πάει να πεί δε θα κάνει. Και απελπισμένη τάζει μια μέρα στη Μπαλουκλιώτισσα όλα της τα κοσμήματα. Όλα!....

- Παναΐα μου, είπε η Λωξάντρα γονατιστή στο εικονοστάσι που ήτανε στην κάμαρά της, Μεγαλόχαρη Παναΐα μου, κάνε το θαύμα σου. Πόσα χρόνια έχω ακόμα για να προφτάσω να κάνω παιδιά. Μεγάλη παντρεύτηκα για να μπορέσω να αναστήσω τα ορφανά τ' αδέρφια μου και να γηροκομήσω τον πατέρα μου. Σωστό είναι να τιμωρηθώ γι' αυτό; Θα κρεμάσω στην εικόνα σου όλα μου τα διαμαντικά.

Άνοιξε τα χέρια της και κοιτάζοντας την εικόνα άρχισε ένα- ένα να τα απαριθμεί, λες και υπόγραφε συμβόλαιο με την Παναγία.

- Θα σε κρεμάσω τη μεγάλη καρφίτσα της νενές, το σμαραγδένιο δαχτυλίδι της μητέρας, τα περουζένια μου σκουλαρίκια, το σταυρουδάκι μου....

Κι αφού τα είπε όλα φώναξε με αγανάκτηση:

- Πολύ πράμα ήτανε πια αυτό που σε γυρεύω τόσα χρόνια και δεν μέ τ' αξιώνεις;
Αγρίεψε η Λωξάντρα.

Και ω του θαύματος! Δεν πέρασε μήνας κ' έμεινε έγκυος. Έμεινε έγκυος και γεννά τον Αλεκάκη της. Και ύστερα από δυο χρόνια γεννά κορίτσι- την Κλειώ.

- Και τώρα φτάνει πια, είπε τότες ο Δημητρός.
- Δημητρώ, εσύ να μην ανακατώνεσαι σ αυτά τα πράματα, αυτά είναι της Παναΐας δουλειές, είπε η Λωξάντρα που συλλουγίζονταν όλα εκείνα τα διαμαντικά που είχε κρεμάσει στην εικόνα.

Δεν είπε όμως τίποτα για το τάμα της σε κανένα. Κρέμασε και πυκνά κουρτινάκια μέσα απ' τα τζάμια του εικονοστασιού, το κλείδωσε και πέρασε το κλειδί στο λαιμό της. Μόνο εκείνη και η Παναγία το ξέρανε το μυστικό.

Όλα της τα μυστικά τα ήξερε αυτή η Παναγία, όπως ήξερε και τα μυστικά της μάνας της και της γιαγιάς της και της προγιαγιάς της. Από χέρι σε χέρι περνούσε αυτή η εικόνα εδώ και πόσα χρόνια μέσα στο σόι ως που έφτασε και στη Λωξάντρα φορτωμένη ασήμι και μάλαμα, φορτωμένη δάκρυ και λαχτάρα.

Ερώτηση

Ποια είναι η σχέση της Λωξάντρας με τη θρησκεία και ιδιαίτερα με την Παναγία; Να δικαιολογήσετε την απάντησή σας με βάση το παραπάνω απόσπασμα και με στοιχεία από όλο το έργο.

(μον.1)

Η Διευθύντρια

.....
Ανδρούλα Δημητρίου

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟ

« ΛΩΞΑΝΤΡΑ », Μαρία Ιορδανίδου.

Πολλά χρόνια πέρασαν ως που να κάνει δικό της παιδί η Λωξάντρα. Καημό το είχε, παράπονο. Μεγάλο παράπονο. Μπρέ στην Αγιά- Βλαχέρνα έταξε λαμπάδα, μπρέ στον Αι- Θαράπη καντήλα ασημένια ... τίποτα. Μπρέ στα ζεστά μάρμαρα του λουτρού πήγαινε και κάθονταν γυμνή για να ανοίξει η μήτρα της και να συλλάβει Τίποτα.

Και ο Δημητρός να χαίρεται και να της λέει μπράβο! Πρώτα, λέει. Θα ξετινάξεις τα ορφανά κ ύστερα θα κάνεις δικό σου. Κύριε ελέησον. Καλέ αυτά τα πράγματα με παραγγελία γίνονται; Έξι χρόνια παντρεμένη γυναίκα, για να μην κάνει παιδί, πάει να πεί δε θα κάνει. Και απελπισμένη τάζει μια μέρα στη Μπαλουκλιώτισσα όλα της τα κοσμήματα. Όλα!....

- Παναΐα μου, είπε η Λωξάντρα γονατιστή στο εικονοστάσι που ήτανε στην κάμαρά της, Μεγαλόχαρη Παναΐα μου, κάνε το θαύμα σου. Πόσα χρόνια έχω ακόμα για να προφτάσω να κάνω παιδιά. Μεγάλη παντρεύτηκα για να μπορέσω να αναστήσω τα ορφανά τ' αδέρφια μου και να γηροκομήσω τον πατέρα μου. Σωστό είναι να τιμωρηθώ γι' αυτό; Θα κρεμάσω στην εικόνα σου όλα μου τα διαμαντικά.

Άνοιξε τα χέρια της και κοιτάζοντας την εικόνα άρχισε ένα- ένα να τα απαριθμεί, λες και υπόγραφε συμβόλαιο με την Παναγία.

- Θα σε κρεμάσω τη μεγάλη καρφίτσα της νενές, το σμαραγδένιο δαχτυλίδι της μητέρας, τα περουζένια μου σκουλαρίκια, το σταυρουδάκι μου....

Κι αφού τα είπε όλα φώναξε με αγανάκτηση:

- Πολύ πράμα ήτανε πια αυτό που σε γυρεύω τόσα χρόνια και δεν μέ τ' αξιώνεις;

Αγρίεψε η Λωξάντρα.

Και ω του θαύματος! Δεν πέρασε μήνας κ' έμεινε έγκυος. Έμεινε έγκυος και γεννά τον Αλεκάκη της. Και ύστερα από δυο χρόνια γεννά κορίτσι- την Κλειώ.

- Και τώρα φτάνει πια, είπε τότες ο Δημητρός.
- Δημητρώ, εσύ να μην ανακατώνεσαι σ αυτά τα πράματα, αυτά είναι της Παναΐας δουλειές, είπε η Λωξάντρα που συλλουγίζονταν όλα εκείνα τα διαμαντικά που είχε κρεμάσει στην εικόνα.

Δεν είπε όμως τίποτα για το τάμα της σε κανένα. Κρέμασε και πυκνά κουρτινάκια μέσα απ' τα τζάμια του εικονοστασιού, το κλείδωσε και πέρασε το κλειδί στο λαιμό της. Μόνο εκείνη και η Παναγία το ξέρανε το μυστικό.

Όλα της τα μυστικά τα ήξερε αυτή η Παναγία, όπως ήξερε και τα μυστικά της μάνας της και της γιαγιάς της και της προγιαγιάς της. Από χέρι σε χέρι περνούσε αυτή η εικόνα εδώ και πόσα χρόνια μέσα στο σόι ως που έφτασε και στη Λωξάντρα φορτωμένη ασήμι και μάλαμα, φορτωμένη δάκρυ και λαχτάρα.

Ερώτηση

Ποια είναι η σχέση της Λωξάντρας με τη θρησκεία και ιδιαίτερα με την Παναγία; Να δικαιολογήσετε την απάντησή σας με βάση το παραπάνω απόσπασμα και με στοιχεία από όλο το έργο.

(μον.1)

Οι Εισηγήτριες

Η Διευθύντρια

Ελένη Σεργάρη, Β.Δ.

Παναγιώτα Παναγιώτου

.....

Ανδρούλα Δημητρίου